

РЕШЕНИЕ

№ 6269

гр. София, 11.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 26.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **6578** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от АПК във връзка със ЗЗЛД.

Делото е образувано по жалба на Специализиран наказателен съд, ЕИК[ЕИК], с адрес [населено място], [улица], чрез Председателя М. Р. срещу Решение № ППН-02-409 от 09.06.2020г. на Комисията за защита на личните данни.

С жалбата се иска прогласяване на нищожността на решението, като издадено от некомпетентен орган, тъй като е постановено при упражняване на „чужда компетентност“.

Сочи, че българското законодателство е приведено в съответствие с Регламент ЕС 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на личните данни, чрез изменение на ЗЗЛД от 18.01.2018г. С цитираното изменение била въведена процедура по конституиране на националния надзорен орган и неговите правомощия. Със същия още са разширени функциите на ИВСС, който придобива правомощие да осъществява надзор във връзка със спазването на защитата на личните данни в съдилища, прокуратури, следствени органи при осъществяване на функциите им на органи на съдебна власт. Соци, че съгласно новата глава трета от ЗЗЛД, ИВСС осъществява както общ надзор за спазване на правилата за защита на личните данни от съдилищата по граждански и административни дела, така и ще осъществява специален надзор за спазване на тези правила от съдилища, прокуратури и следствени органи за целите на предотвратяването, разследването, наказателното преследване и изпълнение на

наказанията. Сочи, че целта е именно ИВСС да следи за спазването на правилата за защита на личните данни от страна на органите на съдебната система при осъществяване на правомощията им. Счита, че се касае за предоставена изключителна компетентност, която се отнема като обща такава от страна на КЗЛД.

Горното обосновавало извод за нищожност на акта, като издадено от орган с отнета за това компетентност по силата на цитираното изменение на ЗЗЛД.

Алтернативно моли за отмяна на оспореното решение като незаконосъобразно.

Счита, че е нарушен принципът „ne in bis idem“, тъй като за нарушението, установено и санкционирано от КЗЛД с оспореното решение, е водено по същото време друго производство от страна на ИВСС, приключило с Решение на ИВСС от 13.05.2020г., което не е оспорено и е влязло в законна сила, като със същото на СНС е наложена принудителна административна мярка по чл. 80, ал.1, т. 4 от ЗЗЛД – задължаване на проверения субект в едномесечен срок от влизане в сила на решението да изготви вътрешни правила за публикуване на съдебните актове на интернет страницата на съда и изпращането им на медиите.

Счита, че е налице идентичност на преписките досежно проверяваното деяние, която преценка в случая следва да изходи от идентичност или сходност на фактите, включени в състава на вмененото нарушение на СНС. Същите са свързани с констатираната липса на организационни мерки, които да гарантират подходящо ниво на сигурност на личните данни, което да е предпоставка за допускането на грешка от страна на съдебен служител при предоставяне на мотивите към НОХД 2617/2018г. на медии, с което е осъществен нерегламентиран достъп до лични данни. Счита, че същите факти са били предмет на проверка и от страна на КЗЛД. Т.е., налице е влязло в сила Решение от 13.05.2020г. на ИВСС, с което СНС е санкциониран за същото нарушение, за което е издадено и оспореното в настоящото производство Решение на КЗЛД.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят не се представлява.

Ответникът КЗЛД не изпраща представител.

Заинтересованите страни Б. Е. Х.-П. и Д. П. И. се явяват лично, като считат, че КЗЛД е била компетентна да се произнесе по нарушението, но сочат други пропуски от страна на Комисията в Решението. Б. Х.-П. депозира и подробни писмени бележки.

Съдът, на база данните по делото, като съобрази становищата на страна и въз основа на закона намира следното:

По повод постъпил сигнали при КЗЛД от Б. Е. Х. – П. и Д. П. И., в които се излагат твърдения, че има нерегламентиран достъп до компютърно-информационни ресурси, в резултат на което в Интернет са били налични 127 броя файла с документи по съдебно дело № 2617/2018г., създадени от Специализиран наказателен съд и Специализирана прокуратура, съдържащи данни за над около 100 лица, адресиран до ВКС, Дирекция „Киберпрестъпност“ при ГДБОП-МВР, Инспектората на ВСС и КЗЛД, в КЗЛД е образувана преписка № ППН—02-409/2019г.

Със Заповед №РД-15-336 от 06.11.2019г. на Председателя на КЗЛД е разпоредено извършването на проверка във връзка с така подадения сигнал относно спазването и прилагането на Регламент /ЕС/ 2016/679 и ЗЗЛД от страна на СНС.

Съставен е констативен акт от проверката №ППН-02-132 от 06.04.2020г.

Установено е следното:

Сигналът е докладван с докладна записка № ППН-02-409/27.07.2019г. с предложението същият да бъде препратен по компетентност на ИВСС, с оглед измененията на ЗЗЛД и

§55, ал.3 от Регламента.

Въпреки това, на проведено редовно заседание на 31.07.2019г. е прието решение за извършване на проверка на обстоятелствата, изложени в сигнала чрез присъствени и неприсъствени действия. Прието е, че не следва да бъде съобразена изготвената докладна записка и преписката да се изпраща по компетентност на ИВСС. Проверка на място е извършена на 20.11.2019г. в присъствието на Председателя на СНС, изискани и събрани са и допълнителни доказателства, които са предоставени своевременно от страна на проверявания субект.

Установяват следните обстоятелства:

СНС е администратор на лични данни по смисъла на чл.4, т.7 от Регламента и обработва лични данни на физически лица във връзка с дейността си. Налице са утвърдени документи във връзка с това, подробно описани в констативния акт.

Констатирано е писмо от ИВСС №ЛДЖ-19-11/05.08.2019г. , с което е препратена жалбата, образувала преписката и е поискано становище относно евентуални нарушения на ЗЗЛД. На 15.08.2019г. СНС е изпратил уведомление за нарушение на сигурността на личните данни по чл. 67, ал.1 от ЗЗЛД до ИВСС , в което предоставя информация за резултатите от извършена вътрешна проверка относно наличие на данни за нарушение на ЗЗЛД, изразяващо се в изпращане на електронни документи на електронни адреси на журналисти, без заличаване на личните данни на засегнатите лица.

Образувано е производство по случая пред ИВСС, като същото не е приключило към момента на проверката от КЗЛД.

Органът по същество установява:

Мотивите на по описа на НОХД № 2617/2018г. по описа на СНС, 14 - ти състав, в които се съдържат лични данни на участващите в производството физически лица, са предадени в деловодството на състава на 10.05.2019г. На същата дата са изпратени по имейл на адвокатите на страните и на СП, като също така са изпратени на хартиен носител на Началника на 7-мо РПУ, за лично връчване на страните.

На 14.05.2019г. съдебният администратор С. Г. е разпоредила на системния администратор А. Р. да изпрати на медиите мотивите за произнесената присъда по делото. Основанието за това е било големият обществен интерес към делото и че на всяко от заседанията по делото са присъствали голям брой журналисти. В 12.34 часа на същата дата е изпратено съобщение до цитирани имейл адреси с прикачен файл във формат pdf, наречен 61741519, мотиви. По време на изпращането е допусната техническа грешка, като вместо файл със заличени лични данни, е изпратен необезличен такъв, съдържащ лични данни на засегнатите лица.

В изпратените до медиите мотиви се съдържат лични данни, както следва: три имена, ЕГН на подсъдимите, собствено име и дата на раждане на дъщерята на подсъдимата П., по две имена на свидетели, както и недвижими имоти и банкови сметки на подсъдимите, върху които съдът е наложил възбрани и запори.

Достъп до адреса, от който е изпратен имейлът, имат служителите Р. Г., заемаща длъжност „връзки с обществеността“ и системните администратори в СНС.

Обвинителният акт не е изпращан до медиите. Протоколите от съдебни заседания и извадки от ВДС не са изпращани до медиите, мотиви по делото не са публикувани в сайта на СНС и не са изпращани в Централния уеб базиран интерфейс за публикуване на съдебни актове, който се намира във ВСС.

Председателят на СНС издава Заповед от 18.07.2019г. за проверка на служителите Р.

Г. и С. Г. – относно обезличаването на изпратените файлове за информация, съдържаща лични данни.

Не са установени данни за неоторизиран достъп до инфраструктурата на СНС.

От СНС заявяват, че посочените документи са изпратени от служител на съда до страните по преписката- адвокати, защитници, подсъдими, както и СП, в изпълнение на разпореждане на съдебния състав на СНС. Сочат, че поради големия обществен интерес, мотивите на съдебния акт са изпратени и до медиите, като е допусната техническа грешка и е изпратен файл преди обезличаване на личните данни на страните, вместо обезличеният такъв, който се е намирал под другия. В изпратените мотиви единствено наличието на ЕГН на подсъдимите е прекомерно предоставена информация , като всички останали данни са в съответствие с надделяващия обществен интерес, съобразено със становища на КЗЛД.

Въз основа на тези констатации, екипът на КЗЛД е приел, че СНС, в качеството му на администратор на лични данни, е допуснал нарушение на сигурността, като не е приложил подходящи технически и организационни мерки за осигуряване на съобразено с риска ниво на сигурност на обработването на лични данни на физически лица, съдържащи се в изпратените до медии мотиви по дело № 2617/2018г., с което е нарушил разпоредбата на чл. 32 от Регламента , поради което е направено предложение на основание чл. 58, §2 , б.б във връзка с чл.32, §1 от Регламента, до СНС да бъде отправено „официално предупреждение“ в качеството му на администратор на лични данни.

При аналогични фактически констатации и правни мотиви, е издадено оспореното в настоящото производство Решение № ППН-02-409/09.06.2020г. на КЗЛД.

Не се спори и се установява по делото, че с Решение №РДЖ-19-11/13.05.2020г. на Инспектората при ВСС по жалби № 14233/05.06.2019г. и №23433/22.07.2019г., съединени за разглеждане в общо производство, поради идентичност на описаните нарушения, жалбите на Б. Е. Х.-П. и Д. П. И. са приети за основателни в частта им, с която СНС е обвинен за нарушение на чл. 45, ал.2, т.1. и т.2 от ЗЗЛД в частта за обработване на техни лични данни при изпращането на мотивите към присъдата по НОХД №2617/2018г. на 14.05.2019г. до представители на медиите. На основание чл. 80, ал.1, т.1 4 от ЗЗЛД е разпоредено на СНС в едномесечен срок от влизане в сила на решението да изготви вътрешни правила за публикуването на съдебните актове на интернет страницата на съда и за изпращането им на медиите.

Без уважение е оставена жалбата на Б. П. срещу СНС и СП в частта ѝ за нарушение на чл. 45, ал.2 от ЗЗЛД при обработване на лични данни, съдържащи се в обвинителния акт по делото и от протоколите от съдебни заседания и ВДС по делото.

На основание чл. 31, ал. 5 във връзка с ал.1 от АПК са оставени без разглеждане като недопустими жалбите на лицата в частта за нарушения при публикуване на материали по делото от медии на техните интернет страници.

На база така установеното по фактите, от правна страна съдът приема следното:

Решението е нищожно, като издадено от орган с отнета компетентност към момента на водене на производството да проведе такова и да се произнесе с акт по същество по същото.

Последното следва от допуснатото изменение на ЗЗЛД, обн. ДВ, бр.17,2019г., т.е. в сила от 26.02.2019г.

Със същото се въвежда нова глава трета в ЗЗЛД, с която част от функциите на КЗЛД по отношение на надзора за осъществяване на защита на личните данни на

физическите лица, се отнемат чрез предоставянето им на ИВСС. Разширяват се правомощията на този орган по отношение на предоставена чрез специалния закон допълнителна материална компетентност, свързана със защитата на личните данни по отношение на определен кръг субекти, които също са определени на база предоставен им от друг специален закон – ЗСВ – статут и правомощия, а именно – органите на съдебната власт. При наличие на кумулативните предпоставки на дейност, осъществявана от страна на органи на съдебна власт и съмнение за нарушаване на защитата на личните данни в хода на тази дейност от страна на такъв субект / установено по служебен почин или по сигнал/жалба/, именно ИВСС е органът, на който, с изменението на ЗЗЛД, се предоставя компетентност да осъществи проверка и да процедира по реда на закона при евентуално установяване или неустановяване на нарушения, свързани със сигурността на личните данни.

В процесния случай няма спор, че се касае за производство, инициирано по жалби на лица, чиито лични данни се претендира да са засегнати именно от съдебна дейност. Последното е свързано с начина на разпространение на мотивите към присъда по НОХД № 2617/2018г. по описа на СНС. Последното представлява изцяло дейност, вменена в правомощията на съдилищата по разрешаване на съдебни спорове, постановяване на съдебни актове и уведомяването на страните и обществеността за тях. Същото съдилищата извършват и в качеството си на администратор на лични данни.

При наличие на безспорно установена съдебна дейност, осъществена от съд в качеството му на орган на съдебната власт с конкретно предоставени му правомощия съгласно Конституцията и ЗСВ, както и при сигнал/жалби за допускане на нарушения на защитата на личните данни именно в хода осъществяване на тази дейност, безспорно е налице предпоставка за осъществяване на надзор по смисъла на чл. 17, ал.1, т.1 от ЗЗЛД от страна на Инспектората при ВСС.

Точно поради това, такова производство е и проведено от страна на Инспектората и е приключило с решение №РДЖ-19-11/13.05.2020г. на същия орган. Впрочем, очевидно, че това решение предхожда издаването на процесното такова, поради което, при евентуална осъществена проверка, КЗЛД е можела и е следвало да провери, че преписката в компетентния орган – ИВСС е проведена и приключила.

За наличие на такова производство КЗЛД е била наясно, като липсват мотиви относно това защо не е възприето изложеното в докладна записка 29.07.2019г. от Началник отдел КАНП при КЗЛД за препращане на жалбите по компетентност, в нарочно взетото за това решение от протокола от 31.07.2019г. от състава на комисията. Не става ясно и какво е съобразено в констативния акт по преписката от 06.04.2020г., като е посочено, че образуваната в ИВСС преписка към момента на проверката не е приключила. Следва да бъде отбелязано, че тази проверка е осъществена на 20.11.2019г., а актът е издаден с номер от 06.04.2020г. За този петмесечен период няма данни да е правена справка за движението на преписката в ИВСС.

Последното съдът отбелязва за пълнота, тъй като дори и да беше направена такава проверка и да беше установено дори завършване на производството, преценката на органа, че дължи и има правомощието да се произнесе, е неправилна.

Същият няма правомощие да се произнесе по така подадените жалби, които касаят нарушение, осъществено в периода след 10.05.2019г., при отнета законова компетентност за това, считано от 26.02.2019г.

Правомощията на Инспектората на ВСС по отношение на защитата на личните данни,

регламентирани в Регламента и ЗЗЛД, са предвидени изрично и подробно в глава трета на Закона, като видно от изброяването в чл. 17а е, че обхваща и контрола за допускане на нарушения по §58 от Регламента.

Извън това, нормата на чл. 78, ал.1 във връзка с ал.1 от ЗЗЛД изрично гласи, че проверките по ал.2, каквато е процесната, са извън компетентността на КЗЛД.

Нормите са материалноправни и действащи към момента на образуване и приключване на производството пред Комисията.

Последното обосновава основателност на подадената пред съда жалба, тъй като води до извод за произнасяне на КЗЛД по преписка извън нейната компетентност.

Аргументите по –горе са относими и във връзка с възраженията на заинтересованите страни относно въздействието на разпространената информация, съдържаща лични данни. Така, както е формулирана и разгледана жалбата именно на заинтересованите страни, същата обуславя предмет – незаконосъобразно обработване на лични данни в хода на съдебна дейност от съдебна институция. Наведените доводи относно конкретното поведение на служителя на СНС, вследствие на което е установено нарушението, както и изложеното относно продължаващото и към момента поддържане на тези данни в определени медии, не е било предмет на производството. Лицата разполагат с правото да сезират КЗЛД с така поставените въпроси относно неправомерно поведение на конкретните лица при СНС или конкретните медии, по което КЗЛД ще дължи ново и отделно произнасяне, доколкото същото няма да произтича от съдебна дейност.

За пълнота съдът отбелязва, че по посочения начин се е стигнало до едновременна проверка на идентични факти и обстоятелства от два различни надзорни органа. Дори и КЗЛД да имаше компетентност да разгледа преписката, какъвто не е настоящият случай, то наказването на едно и също деяние два пъти – макар и с различни мерки по отношение на него съобразно с преценката на съответния решаващ орган/ е недопустимо и в противоречие с принципа за забрана на *Non bis in idem* за двукратно наказване за едно и също наказуемо деяние.

С приключване на проверката от страна на Инспектората на ВСС и налагането на съответна мярка по преценка на компетентния орган, е постигната и целта на закона.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл.последно от АПК, съдът

РЕШИ:

ПРОГЛАСЯВА нищожността на Решение № ППН-02-409/09.06.2020г. на КЗЛД.

Решението подлежи на оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред ВАС.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: